Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

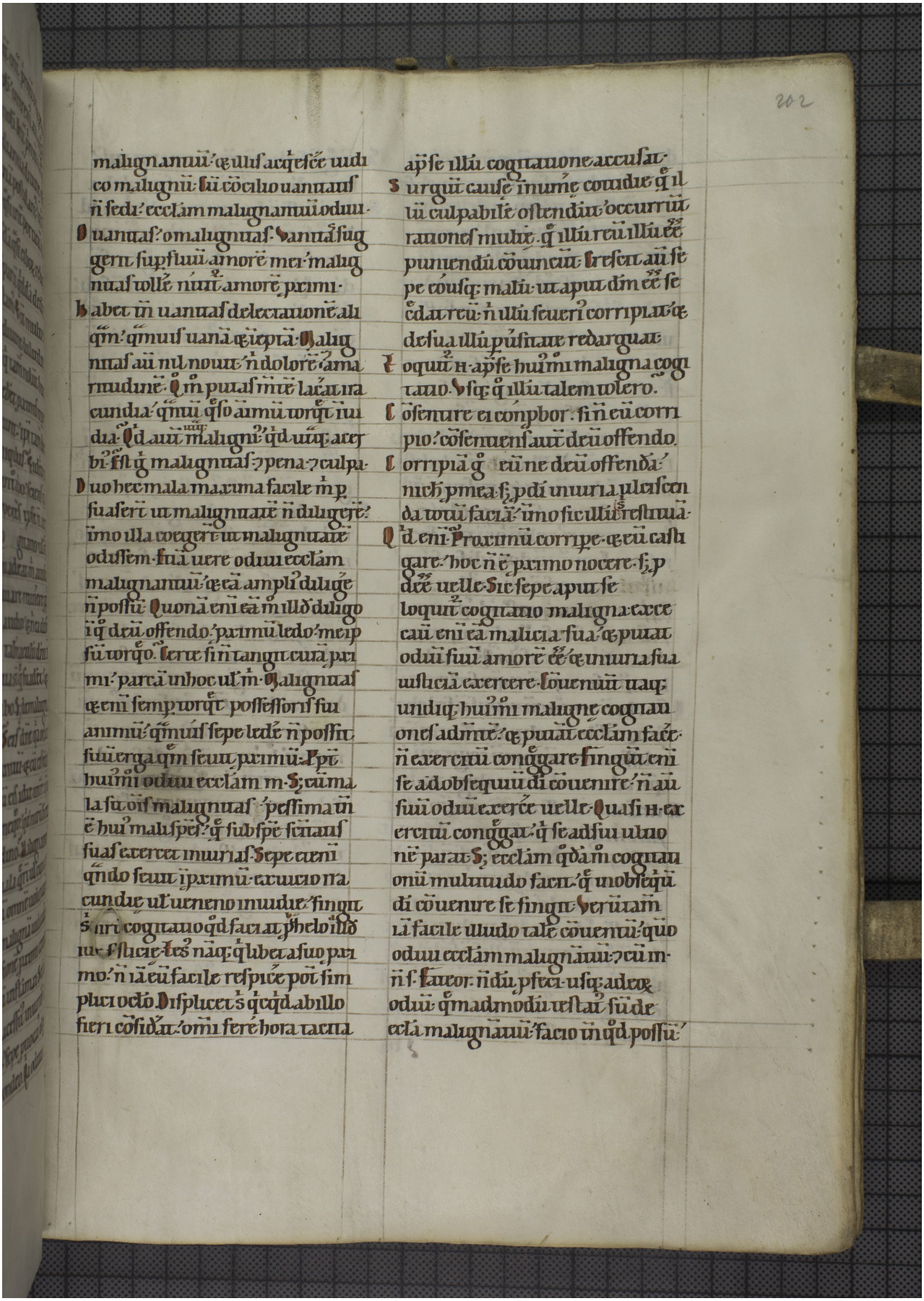

202

malignantiū: ꝫ ulis acqescere uidi
co malignū: sū cōcilio uanuatis
ñ sedi: ecclām malignantiū odui.
O uanuatis: o malignitatis. Vanuā sug
gerit supfluū amorē mei: malig
nitatis uolle nūtiare amorē primi.
Habet ūn uanuatis delectationē ali
qm: qmuis uanā ꝫ iciptā. O malig
nitatis aū nūl nouit: ñ dolorē: ama
ritudinē. Qm puritatis mītē lacrimā
cundia: qmuis qso aimū uorēt iui
dia. Qd aūt malignū: qd uāq; acer
bi: Est g malignitatis: pena: culpa.
Duo hec mala maxima facile ī p
suaserit ut malignitatē ñ diligere:
imo illa cogeret ut malignitatē
odissem. Sua uere odiui ecclām
malignantiū: ꝫ eā ampli diligē
ñ possū. Quonā eni eā m illō diligo
i q drū offendo: primū ledo: meip
sū uorēo. Certe sīn tangit curā pri
mi: parcā unhoc ut ī m. O malignitatis
ꝫ eni semp uorēt possessoris sui
animū: qmuis sepe ledē ñ possit
sui erga qm seuit primū. Ppē
hui odiui ecclām m. S; cūma
la sua oīs malignitatis: pessima uī
ē hui malispei: q subspē sānitatis
suas exercet iniurias. Sepe eueni
qndo seuit i primū. excucio ma
cundie ut ueneno inuidie: fingit
s ūri cogitatio qd faciat. phelo illō
iuc: f stlicie. Tes nāq; q libet a suo pri
mo: ñ iā eū facile respicere pōt sim
plici octo. Displicet s q qd a bello
fieri cōsidat: omi fere hora tacita
ap se illiū cogitatione accusat.
Surgit cause inuime cōuidie q il
lū culpabile ostendit: occurrūt
rationes multe. q illiū reū illiū ee
punendū cōuincūt. Present aū se
pe cōsq; malitia ut apud dīm ee se
cdat reū: ñ illiū seueri corripiat: ꝫ
de sua illiū pusitate redarguat.
Loquit h apse huimi maligna cogi
tatio. Vsq; q illiū talem uolero.
Cōsentire ei cōnpbor. si ñ eū corri
pio: cōsentiens aūt drū offendo.
Corripiā q eū ne drū offendā:
nich pmea s; pdī iniuria plicaseen
da uoū facia: imo sic illiū restituā.
Qd eni Proximū corripe. ꝫ eū casti
gare: hoc ñ ē primo nocere. s; p
dee uelle. Sic sepe apud se
loquit cogitatio maligna exerce
cāū eni eā malicia sua: ꝫ puritat
odiū suū amorē ee: ꝫ iniuria sua
ulticia exercere. Louenūt uaq;
undiq; huimi malignē cogitatio
nes admitē: ꝫ puritā ecclām facere
ñ exercerī conggare. Singū eni
se ad obsequiū di cōuenire: ñ aū
suū odiū exercere uelle. Quasi h ex
ercitū conggat: q se ad sui ultio
nē parat. S; ecclām qdā m cogitatio
nū multitudo facit: q uobsequiū
di cōuenire se fingit. Veritam
iā facile illudo tale cōuentū: quo
odiui ecclām malignantiū: eū m
ñ s. Faceor. ñ diu pfeci usq; adeo
odiū: qm ad modū uestat sū de
ecla malignantiū: facio ūn qd possū: